

Επετειακή Εκδήλωση στην Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας για την Εθνική Εορτή της 28ης Οκτωβρίου 1940

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)

Η Ιερά [Μητρόπολις Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#) και το Ίδρυμα Πολιτισμού “ Άγιος Ευγένιος ο Αιτωλός” τιμώντας την ένδοξη εποποιία του ‘40, παρουσίασε χθες , την επετειακή εκδήλωση με τίτλο: «Ηρωίδες του 1940», που πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα εκδηλώσεων του Παπαστρατείου Μεγάρου Αγρινίου.

Στο πρώτο μέρος, η χορωδία του Ιδρύματος, με χοράρχη τον κ. Χρήστο Ζήση, ερμήνευσε επετειακά τραγούδια από το Έπος του 1940 και στη συνέχεια η θεατρική ομάδα ενηλίκων, με υπεύθυνο τον κ. Ιωάννη Σταμπέλο, παρουσίασε θεατρικό έργο, για την δράση των Ελληνίδων γυναικών κατά τον ελληνοϊταλικό πόλεμο. Οι στίχοι και η μελωδία των τραγουδιών, ταξίδεψαν τους παρευρισκομένους στην εκδήλωση στις βουνοκορφές της Πίνδου, εξιστορώντας τα κατορθώματα των Ελλήνων στρατιωτών, ενώ η ερμηνεία των ρόλων, μετέφερε το κοινό στα σπίτια των Ηρώων, στα νοσοκομεία και στα δύσβατα μονοπάτια της

Πίνδου και έγιναν όλοι συμμετέτοχοι στην αγωνία, στον πόνο της απώλειας και της θυσίας αλλά και της τόλμης και υπερηφάνειας που χαρακτήριζε της γενιά του 1940.

Στη συνεχεία ο καλλιτεχνικός διευθυντής του Ιδρύματος, κ. Χρήστος Ζήσης, στην ιστορική του αναδρομή ανέφερε μεταξύ άλλων: «Ήταν τότε, πριν ακριβώς από 84 χρόνια, που η φασιστική Ιταλία του Μουσολίνι ζητούσε από τη χώρα μας να αναστείλει τα κυριαρχικά της δικαιώματα και να παραδοθεί άνευ όρων. Οι ιστορικές όμως παρακαταθήκες που κουβαλάει στη μακραίωνη πορεία του ο λαός μας, από το «ἢ τάν ἢ ἐπὶ τᾷς» των Σπαρτιατών μέχρι το «ἐλευθερία ἢ θάνατος» του 1821, δεν άφηναν περιθώρια για άλλη απάντηση στον τότε κυβερνήτη της χώρας μας: ώστε λοιπόν έχουμε πόλεμο, ήταν τα λόγια του Ιωάννη Μεταξά στον Ιταλό πρεσβευτή. Παρά τις προσδοκίες της, η Ιταλία εισέπραξε τότε ένα μεγάλο ΟΧΙ. Ένα ΟΧΙ που ξεκινούσε βαθιά μέσα από την ψυχή του Νεοέλληνα, που σαν άλλος Λεωνίδας έκλεινε λακωνικότατα σ' αυτά τα τρία γράμματα για άλλη μία φορά το «μολών λαβέ».

Από εκείνη τη στιγμή, η χώρα εισέρχεται στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Είχε βέβαια προηγηθεί ο τορπιλισμός του καταδρομικού Έλλη, στο λιμάνι της Τήνου, ανήμερα της εορτής της Παναγίας. Ολόκληρη η Ευρώπη παρακολουθεί με κομμένη την ανάσα το θάρρος, την τόλμη και τον απαράμιλλο ηρωισμό των Ελλήνων. Κανείς τους δε μπορούσε να φανταστεί ότι μία χώρα μικρή και ταλαιπωρημένη σε όλη την πρόσφατη ιστορία της, θα τολμούσε να υψώσει το ανάστημά της στην πανίσχυρη στρατιωτική μηχανή των δυνάμεων του Άξονα.

Η πτώχευση του 1893 και η συνακόλουθη ήττα στον ελληνοτουρκικό πόλεμο του

1897, ο Μακεδονικός Αγώνας ενάντια στους Βούλγαρους κομιτατζήδες και τους Τούρκους κατακτητές, οι βαλκανικοί πόλεμοι, ο Α΄ Παγκόσμιος, ο Εθνικός Διχασμός και η Μικρασιατική Καταστροφή είχαν εξαντλήσει τη χώρα μας. Και τώρα που η Ευρώπη, από το 1939 σφυροκοπείται από τις δυνάμεις του Άξονα, εκείνη, αν και καθημαγμένη, θα μπει χωρίς δεύτερη σκέψη στον πόλεμο για να υπερασπιστεί τα πάτρια εδάφη και να γράψει με χρυσά γράμματα το Έπος του '40. Και την είσοδό της αυτή, θα κάνει επέτειο, που θα τιμούν κάθε χρόνο οι μετέπειτα γενιές.

Αυτούς τους ήρωες θυμόμαστε σήμερα, αυτούς τους ήρωες τιμούμε σήμερα, σ' αυτούς τους ήρωες υποκλινόμαστε σήμερα, γιατί σ' αυτούς, οφείλουμε την ελευθερία και την εθνική μας υπόσταση. Χρειάστηκαν πολλές θυσίες και αυταπάρνηση για να μπορεί να κυματίζει η γαλανόλευκη σημαία σε κάθε σπίτι σήμερα. Η ελληνική σημαία φέρει επάνω και αριστερά έναν λευκό Σταυρό. Έναν Σταυρό, που αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της ελληνικής ταυτότητας. Σταυρός, που σημαίνει θυσία και αγάπη! Θυσία του «εγώ» για το «εσύ», θυσία του κόπου μου και του χρόνου μου «σήμερα», για το αύριο των «όσων θα γεννηθούν». Μαζί όμως με τους ήρωες τιμούμε και ευγνωμονούμε την Υπεραγία Θεοτόκο, την άλλοτε Υπέρμαχο Στρατηγό των Ρωμιών, που στα χέρια της οι Έλληνες του '40 εμπιστεύτηκαν για μια ακόμη φορά τον αγώνα τους.

Ας μάθουμε την ιστορία μας, ας διδαχθούμε από το παρελθόν και ας ελεγχθούμε από το παρόν, με την ελπίδα να φτιάξουμε ένα καλύτερο μέλλον. Ας κάνουμε το καθήκον μας με συνέπεια, με ζήλο και αγωνιστικότητα και ας πούμε ένα ηρωικό ΟΧΙ στον εύκολο δρόμο της άνεσης και του συμφέροντος. Χρωστάμε να παραδώσουμε την Ελλάδα που παραλάβαμε. Ελεύθερη και καλύτερη».

Ομιλία του Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Στο τέλος , ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός, αφού ευχαρίστησε τα μέλη και τους υπευθύνους της θεατρικής ομάδας και της χορωδίας, για την άρτια οργάνωση της εκδήλωσης καθώς και για την απόδοση των τραγουδιών και την υποκριτική των ρόλων, ανέφερε χαρακτηριστικά:

«Είμαι τόσο συγκινημένος όπως και εσείς ,αλλά είμαι τόσο περήφανος όσο και εσείς αυτή τη στιγμή. Θέλω να δοξάσω το όνομα του Αγίου Θεού, διότι μέσα σε ένα τόσο σύντομο χρονικό διάστημα μόλις δύο ετών κατορθώσαμε αυτό που στην αρχή φάνταζε ακατόρθωτο , να δημιουργήσουμε έναν τομέα, μέσα στον οποίο θα διατηρήσουμε αναλλοίωτο αλλά και θα παράξουμε το αναφαίρετο αγαθό του ανθρώπου που είναι ο πολιτισμός. Έτσι πορευτήκαμε, έτσι εμπιστευτήκαμε την ιδέα μας και την επιθυμία μας, σε ανθρώπους που από την αρχή έγιναν συμπαραστάτες μας, συνοδοιπόροι και συναντιλήπτορες και όταν κάναμε αυτή την επιθυμία μας προσευχή λάβαμε από το Θεό το μήνυμα, ότι τελικά μπορεί αυτή η τοπική εκκλησία, να κάνει και αυτό το βήμα και να δημιουργήσει ένα επίπεδο συνεργασίας και ενότητας,για να διατηρήσει αναλλοίωτο το πολιτιστικό της απόθεμα και να το προσφέρει και στις επόμενες γενιές.

Αυτή η εκδήλωση ήταν ο πρώτος πνευματικός καρπός του Τομέα Πολιτισμού της τοπικής μας εκκλησίας, για το φετινό ιεραποστολικό έτος. Μια εκδήλωση, που πλέον θα γίνει θεσμός ,γιατί έχουμε υποχρέωση να μη λησμονούμε το παρελθόν μας, το ένδοξο το ηρωικό, το άγιο. Ακούσαμε τόσα πολλά,σιγο-τραγουδήσαμε τραγούδια, που μας μετέφεραν στο χθες και μας μετέδωσαν παλμούς που μπορούμε μόνο ως ιστορική πληροφόρηση να τους εισπράττουμε αλλά όμως

έχουμε την αγωνία ,μην τυχόν και παραχωρήσει ο Θεός να ζήσουμε σαν πραγματικότητα , γιατί τα τύμπανα του πολέμου ηχούν, μπορεί μακριά από μας αλλά κανείς δεν γνωρίζει πότε ο πόλεμος θα γενικευτεί και θα έρθει να χτυπήσει και πάλι την πόρτα της πατρίδας μας. Παρακολουθήσαμε το θεατρικό, που μας παρουσίασε , τη μάνα, τη σύζυγο, την αδελφή ,όλων αυτών των ηρώων που έπεσαν στα παγωμένα βουνά της Πίνδου και άλλοι τραυματίστηκαν κι επέστρεψαν.

Όταν ειπώθηκε το ΟΧΙ, τα ξημερώματα της 28ης Οκτωβρίου του 1940, δεν ήταν το ΟΧΙ ενός πρωθυπουργού αλλά το ΟΧΙ ενός ολοκλήρου έθνους και αυτό, έγινε το σύνθημα, που ύψωσε αυτό το έθνος απέναντι σε στρατούς πανίσχυρους και πολυπληθείς και εμείς οι λίγοι νικήσαμε, κατατροπώσαμε τους δυνατούς και δώσαμε όπως τόσο εύστοχα ειπώθηκε από την επετειακή ομιλία που ακούσαμε, παράδειγμα αιώνιο και διαχρονικό σε όλη την Ευρώπη που στο μεγαλύτερο τμήμα της συνθηκολόγησε με την ναζιστική Γερμανία και υπήρξαν και οι περιπτώσεις που άνοιξαν διάπλατα τα σύνορα τους κράτη, για να διέλθουν οι ναζιστικές στρατιωτικές δυνάμεις και χώρες που δεν πλήρωσαν ούτε στο ελάχιστο φόρο αίματος στο Β' παγκόσμιο πόλεμο. Διάλεξαν την εύκολη λύση της συνθηκολόγησης ή της ουδετερότητας.

Μόνο αδελφοί μου που θέλω να μοιραστώ κάποιες σκέψεις ,γύρω από το σήμερα, γύρω από το τώρα. Δυστυχώς αυτή είναι ίσως μία δική μου ανάλυση. Η Ευρώπη αυτή τη στιγμή, ομοιάζει πολύ με την Ευρώπη του 1939. Είναι μία Ευρώπη που ταλανίζεται, είναι μία Ευρώπη που έχει απομακρυνθεί από τις χριστιανικές αξίες και τις ρίζες της ,είναι μια Ευρώπη που άκριτα , νομοθετεί και επιβάλλει νοοτροπίες ξένες, προς στην ιστορική της παράδοση και διαδρομή. Πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί, διότι η ιστορία επαναλαμβάνεται αν εμείς δεν διδαχθούμε σωστά από αυτήν και αν δεν επιστρέψουμε στις ρίζες μας και στις παραδόσεις μας».

Κλείνοντας ο Σεβασμιώτατος, τόνισε πως: «Θέλω αγαπητοί μου αδελφοί και εξ ονόματος σας να συγχαρώ από τα βάθη της καρδιάς μου και το λέω με ειλικρίνεια ,όλους τους συντελεστές αυτής της επετειακής εκδήλωσης. Θέλω να ευχαριστήσω κυρίως και προπάντων, τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, εθελοντές, που στέκονται δίπλα μας. Θέλω να ευχαριστήσω όλους τους δασκάλους, της χορωδίας, των θεατρικών ομάδων της φιλαναγνωσίας και της παιδικής αγιογραφίας, στο Αγρίνιο και στο Μεσολόγγι. Αυτός ο Τομέας, ενώνει τις δύο πόλεις. Θέλω να ευχαριστήσω τα μέλη της χορωδίας και της θεατρικής ομάδας για τη συμμετοχή τους στην εκδήλωση και να σας παρακαλέσω να τους χαρίσουμε ένα ζεστό και ενθουσιώδες χειροκρότημα».

Την εκδήλωση παρουσίασε, εκ μέρους το Διοικητικού Συμβουλίου, η κα. Κατερίνα Πολυμενάκου – Πουρνάρα και την παρακολούθησαν η Αντιδήμαρχος κα. Χρύσα Τασολάμπρου, ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Αγρινίου, κ. Κωνσταντίνος Ζώης, εκπρόσωποι πολιτιστικών φορέων και συλλόγων και πλήθος κόσμου.

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)